

Інвестиційний потенціал здатен підвищити фінансовий у такий спосіб:

- виступати інвестором соціальних проєктів і програм;
- інвестувати кошти в розробку нових технологій та інноваційно-виробничу діяльність;
- благодійна діяльність.

Інформаційний потенціал полягає в тому, щоб спрямовувати політику підприємства на забезпечення якісної реклами, дотримуватися актуальних міжнародних трендів, зокрема екологічно чистої продукції, забезпечення процесу роботи підприємства без шкоди зовнішньому середовищу, виступати прихильником соціальних проєктів на мікро- та макрорівнях. Інформаційний потенціал зможе підвищити фінансовий таким чином:

- вести маркетингову політику відповідно до актуальних соціальних, інноваційних та екологічних трендів;
- забезпечувати рівень максимальної відкритості;
- виступати прихильником політики європейських цінностей ведення бізнесу [2].

Отже, підприємства повинні забезпечувати високий рівень іміджевого потенціалу як важливої умови інтеграції на світовий ринок в умовах євроінтеграції України. Відповідно спрямування фінансових ресурсів на створення належного іміджевого потенціалу сприятиме додатковій якійсній рекламі, розширенню ринків збуту та появі додаткового попиту, що, забезпечить розвиток фінансового потенціалу підприємств.

Література:

1. Горошанська О. О., Маккі Л. М. Фінансовий потенціал підприємства: теоретичний аспект. *Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг*. 2018. Вип. 1(27). С. 7-16. URL: https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/439/1/esprstp_2018_1_3.pdf
2. Житар М. О., Ярова Л. С. Елементи механізму підвищення ефективності фінансового потенціалу підприємства. *Бізнес Інформ*. 2020. №11. С. 347-355. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2020_11_50
3. Пантелєєв М. С., Шматько Н. М. Формування механізму стратегічного управління потенціалом підприємства. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2013. Вип.41. С. 209–215. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2013_41_54

Кадигроб О. О., здобувача гр. УФЕБ-22М

ОПП «Управління фінансово-економічною безпекою»,
спеціальності 073 «Менеджмент»

В'юник О.В., к.е.н., доц.

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ

У сучасних умовах, коли економіка переживає етап трансформації, а кризові явища зумовлюють вразливість підприємств до зовнішніх та внутрішніх чинників, питання економічної безпеки аграрних підприємств стає надзвичайно актуальним. Аграрний сектор є однією з ключових галузей української економіки, яка забезпечує продовольчу безпеку, має вагомий частку експорту в загальному його обсязі та створює робочі місця, що є особливо важливим в умовах воєнного часу. Відповідно, забезпечення економічної безпеки є важливим для забезпечення стійкості вітчизняної економічної системи в сучасний період.

Перш за все, важливо визначити фактори, що можуть викликати кризові ситуації в аграрному секторі. Зміни клімату, коливання цін на сировину, падіння попиту на продукцію

– це лише деякі з можливих загроз. А отже, керівництво аграрного підприємства повинне розвивати стратегії, які забезпечать стійкість у будь-яких умовах. По-перше, за потреби варто диверсифікувати виробництво. Розширення асортименту продукції дозволить підприємству зменшити ризик в разі зменшення попиту на один вид агропродукції. По-друге, ефективне використання технологій грає велику роль у забезпеченні стійкості аграрного підприємства. Впровадження сучасних методів обробітку землі, автоматизація виробничих процесів і використання новітніх сортів рослин може покращити якість продукції і зменшити витрати [2].

Крім того, варто підкреслити, ключовим аспектом економічної безпеки завжди виступає фінансова стійкість, а отже для аграрних підприємств важливо ефективно управляти власними фінансами, вести ретельний облік витрат і прибутків, а також розробляти резервні фінансові плани на випадок кризових ситуацій. Значущу роль у процесі забезпечення економічної безпеки відіграє також кадровий потенціал підприємства, при цьому важливо, щоб навички та знання працівників відповідали сучасним вимогам аграрної галузі. Окрім того, створення сприятливого середовища праці та ефективної системи мотивації може позитивно впливати на продуктивність праці та загальну стійкість підприємства. Не менш важливою є роль держави в забезпеченні економічної безпеки аграрного сектору. Державні пільги, програми підтримки, а також регулювання ринків можуть стати ефективними інструментами в управлінні кризовими ситуаціями [1].

Підсумовуючи, зазначимо, що забезпечення економічної безпеки аграрного підприємства в умовах кризи вимагає комплексного підходу. Диверсифікація виробництва, використання сучасних технологій, фінансова стійкість, розвиток кадрового потенціалу та державна підтримка – це лише окремі аспекти вибудування стратегії, спрямованої на забезпечення стійкості аграрного підприємства в умовах економічних труднощів. Отже, лише за умови впровадження цілісного плану можна досягти успішності та стійкості у сучасному економічному середовищі.

Література:

1. Ткачук В. І., Яремова М. І. Економічна безпека сільськогосподарських підприємств. Ефективна економіка. 2019. № 6. – URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7100> (дата звернення: 27.11.2023).
2. Утенкова К.О. Економічна безпека аграрного сектора: теорія, методологія, практика: монографія. Харків: ПромАрт, 2020. 360с.

Казарян Я.Р., здобувач гр. ПА-22М

Пітел Н.С., канд. екон., доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ПОВОЄННИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Необхідність розвитку розподільчої економіки та забезпечення функціонування адміністративно-територіальних одиниць в Україні є очевидною на основі досвіду розвинутих країн та сучасних соціально-економічних викликів. Традиційні підходи до цього питання зазвичай зосереджуються на окремих аспектах, таких як реформа місцевого самоврядування, просторовий розвиток та адміністративно-територіальний поділ. Проте розвиток територіальних громад потребує комплексного підходу, який включає обґрунтовані критерії територіального поділу, децентралізацію влади, фінансове забезпечення делегованих повноважень, чітке розмежування функцій на різних рівнях влади, врахування класифікації громад.